

VĚŽNÍK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

SLOVO OTCE TOMAŠE

Prožíváme dobu postní, která vyvrcholí slavením velikonočních svátků.

HISTORIE KŘÍŽOVÉ CESTY

Posvěcení křížové cesty popisuje stručně v Hinkově kronice její autor „pantáta“ Hink ...

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

vydavatel

Římskokatolická farnost Třešť

redakce

P. Tomáš Caha
Mgr. Květa Zažímalová (KZ)

autoři fotografií

David Zažímal - str. 7, 12, 16
Jiří Staněk - str. 11
Václav Nerušil - str. 14

jazyková korektura

Mgr. Květa Zažímalová

typografická úprava

Mgr. David Zažímal

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 190 výtisků.

adresa redakce

B. Němcové 570, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Staňkovi;
Duchanovi; Bambulovi;
Hynkovi a kolportéři
z bratrských farností

Vydáváno výlučně pro vnitřní potřeby farností. Neprodejné. Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků. Anonymní příspěvky nezveřejňujeme!

STR.	NÁZEV
3	Slovo otce Tomáše / Ze života farností
4	Postní doba
6	Velkopáteční zamyšlení: Bože, proč ...?!
7	Historie křížové cesty
9	Křížová cesta z Třeště bude v České televizi
10	Obyčejný muž - k sv. Josefu
11	Rozhovor s ...
12	CSM Olomouc 2017 / Karneval
13	Povánoční „dárek“
14	Misijní pozdrav
15	Sbíráme poštovní známky na pomoc misiím
16	Setkání redaktorů farních časopisů
17	Dějiny prvotní církve
19	Zprávy z farní rady
20	Velikonoce ve farnostech Třešť, Růžená, Kostelec
20	Kalendář
21	Informace
22	Jubilejní rok Fatimy
23	Farní pout'

Uzávěrka příštího čísla bude 18. června 2017!
NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 20,- Kč.

SLOVO OTCE TOMÁŠE

Prožíváme dobu postní, která vyvrcholí slavením velikonočních svátků. K letošní postní době nabízí papež zamyšlení nad biblickým podobstvím o boháči a Lazarovi. Poselství papeže Františka má název: Slovo je dar, druhý člověk je dar.

Lazar je podle papeže popsán velmi detailně a dokonce má jméno, což znamená Bůh pomáhá. To připomíná, že druhý člověk je vždy darem, je někým, koho Bůh chce a na něhož pamatuje. Chudák u boháčových dveří není někým obtížným, ale výzvou k obrácení a změně smýšlení. Toto podobenství nás tedy nejprve vyzývá, abychom otevřeli druhému člověku bránu našeho srdce, protože každý člověk je dar. Postní doba je příhodným časem k tomuto kroku, abychom v potřebném poznali Kristovu tvář.

Boháč je bezejmenný. Obléká se do drahých šatů, do purpuru, který byl vyhrazen králům a božstvu. Díky majetku se stává necitlivým, marnivým člověkem, který si zakládá na vnějšku a jeho nitro je prázdné. Nejhorší u něho je pýcha.

Kořenem boháčova hříchu je skutečnost, že nenaslouchal Písmu: To jej vedlo ke ztrátě lásky k Bohu a následně k pohrdání bližním. Boží slovo je silné a živé, je schopné nás nasměrovat znovu k Bohu. Zavřeme-li srdce vůči Božimu daru, který promlouvá, má to za následek uzavření srdce vůči bližnímu.

Papež František nás vybízí, abychom více naslouchali Božimu slovu, žili podle něj a tak byli nablízku potřebným, slabým a chudým. Když dáváme něco druhým nebo se s nimi setkáváme, nejde o to, kolik jim dáme, ale jak to uděláme. Je dobré jim podat ruku, podívat se jim do očí a mluvit s nimi. A ne jim dát peníze či jídlo a otočit se k nim zády, jít pryč s tím, že chci mít od něj pokoj. Jako šlo Ježíšovi o člověka, tak by i nám mělo záležet, co druhý prožívá. Zdá se mi, že v naší farnosti se musíme všichni učit více si všimat jeden druhého.

Na 1. neděli postní, v rámci duchovní obnovy na Vranově u Brna, jsem koncelebroval

při mši svaté, kterou sloužil P. Ladislav Heryán. Oslovila mě aktivita vranovské farnosti - putování obrazu Božího milosrdenství do domácností farníků. V neděli po mši svaté kněz předával obraz Božího milosrdenství do domácností lidem, kteří se napsali do příslušného seznamu v kostele. Následující týden se lidé před tímto obrazem modlí korunku k Božimu milosrdenství nebo desátek růžence za farnost, za obnovu víry v rodinách, za obrácení hříšníků, za svět apod. K obrazu byl přiložen deník, kam mohou lidé napsat, podělit se o své dojmy a pokud jsou v rodině děti, mohou namalovat obrázek, co v týdnu prožily. Řekl jsem si, proč by se toto nemohlo dít i v naší farnosti? Obraz by mohl začít putovat v naší farnosti od neděle Božího milosrdenství, kdy bude obraz požehnan. Zapisovat se bude možné již od Květné neděle. Věřím, že tato přímluvná modlitba za druhé před obrazem Božího milosrdenství bude proměňovat naše společenství a okolní svět.

otec Tomáš

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Křty

Třešť: Johanka Klára Mikešová

Růžena: Anežka Marková

Svatba

Třešť: Marie Štanclová a Karel Bambala

Pohřby

Třešť: Kamil John
Jiří Hromádka
Zdeněk Brychta
Irena Puklická
František Gregor
Luboš Soutor
Marie Wagnerová

Kostelec: Jarmila Honzová

Růžena: Jarmila Hávová
Růžena Hybášková

POSTNÍ DOBA

Postní doba se přehoupá přes polovinu a zanedlouho budeme prožívat vrchol celého církevního roku: Svatý týden, neděle Zmrtvýchvstání a Velikonoční týden. Je třeba se na tyto dny dobře připravit, abychom je mohli prožít s co největším užitekem. Ta nejlepší příprava je pokud možno každodenní účast na mši sv. v postní době. To však pro mnohé není možné, ale jistě je možné si aspoň přečíst texty mešních čtení na každý den. Dají se najít buď v Katolickém týdeníku nebo například na webových stránkách www.vira.cz. Jsou tam

v obou případech pouze citace, tedy označení příslušných knih, kapitol a veršů, podle kterých lze texty najít v Bibli, kterou jistě doma máte. Existuje také samostatný program liturgie.cz pro chytré telefony, kde se najdou přímo příslušné texty. Texty čtení pro postní dobu jsou vybrány velmi dobře, aby nás připravovaly právě na prožití Svatého týdne a Velikonoc a zároveň aby nás dobře formovaly v každodenním křesťanském životě. Prohloubení života křesťanů je totiž důležitým cílem celého církevního roku, ale především postní doby.

Obřady Svatého týdne a především Velikonočního třídení, které začíná mší svatou na Zelený čtvrtek večer a vrcholí Velikonoční vigilií v noci z Bílé soboty na Velikonoční neděli, bychom si neměli nechat ujít. Mše sv. na památku Večeře Páně je na Zelený čtvrtek v podvečer v 18 hodin a má mimořádný ráz radosti i smutku. Radosti, že nám Pán Ježíš daroval sám sebe v Eucharistii a tím i mší svatou. A smutku, protože nám připomíná Ježíšovu úzkost v Getsemanské zahradě a začátek jeho utrpení. Velký pátek je volným dnem, takže bychom měli stihnout pobožnost Křížové cesty v 10 hodin a obřady Velkého pátku, které jsou jedinou bohoslužbou tohoto druhu v celém roce v 15 hodin. Na Bílou sobotu jsou bohoslužby až večer po setmění ve 20 hodin, proto se jim také říká Velikonoční vigilie neboli Velikonoční bdění. Tato bohoslužba je vrcholem celého církevního roku a je tedy nejslavnější bohoslužbou. Při ní se světí oheň, Velikonoční svíce neboli Paškál, čtou se čtení, která nás mají seznámit víc s obsahem Velikonoc, zazní slavnostní Aleluja, jsou křtěni dospělí katechumeni nebo i děti, a všichni přítomní obnovují své závazky, které pro ně vyplývají z jejich křtu (ať už byli pokřtěni jako dospělí nebo jako děti). Bohoslužba je delší než obvykle, ale odcházíme z ní plni velikonoční radosti. Tato mše sv. platí i jako mše sv. neděle Zmrtvýchvstání, ale jistě rádi přijdeme i ve dne na slavnostní bohoslužbu tohoto Božího hodu velikonočního. Tím ovšem Velikonoce teprve začínají. Následuje Velikonoční týden, jistě nejkrásnější týden v roce, a pokračuje ještě dalších šest týdnů velikonoční doby až do Svatodušní neděle (letos 4. června), kterou velikonoční doba končí. Ovšem každá neděle v roce nám připomíná Kristovo zmrtvýchvstání, takže každá neděle jsou takové “malé Velikonoce”.

Uvědomuji si, že jsem pro většinu z Vás neřekl nic nového, takže to, co jste dosud četli, jste mohli klidně přeskóčit. Je ovšem pravda, že „opakování matka moudrosti” a že připomenout si, co Vás v blízké době čeká, je užitečné.

Teď bych se chtěl ještě krátce zabývat dvěma důležitými tématy, totiž Kristovým utrpením a smrtí a jeho zmrtvýchvstáním. Jak možná víte, existuje tzv. Turinské plátno, ve kterém bylo s pravděpodobností hraničící s jistotou po sejmutí z kříže zabaleno Kristovo tělo. Toto plátno je velice podrobným svědkem Kristova utrpení. Ale čím

více ho vědci zkoumají, tím víc se ukazuje, že je svědkem i Kristova zmrtvýchvstání. Je velmi napínavé toto sledovat a mě samotného to velice fascinuje, takže jsem ochoten Vám o Turinském plátně povědět asi dvouhodinovou přednášku. Třeba se najde vhodná příležitost.

Ovšem zdaleka nejdůležitějším faktem naší víry je Kristovo zmrtvýchvstání. Svatý Pavel napsal jasně: *„Ježíše Kristus nevstal z mrtvých, marná je vaše víra; jste dosud ve svých hříších. ... Ale ne: Kristus vstal z mrtvých jako prvotina těch, kdo usnuli”* (1 Kor 15,17.20). Jak se ale přesvědčit, že Ježíš Kristus opravdu vstal z mrtvých? Svatý Jan Zlatoústý uvádí velmi jednoduchý a jasný důkaz, který budu volně citovat.

Apoštolové byli převážně prostí venkované, nezkušení s veřejným vystupováním. Ježíš se jim marně snažil vysvětlit, že musí být umučen a pak vstane z mrtvých. Oni byli přesvědčeni, že se ujme v Jeruzalémě vlády a oni budou vládnout s ním. Proto byl pro ně obrovský šok, když byl Ježíš Kristus zatčen a ukřižován. Jidáš toto zatčení umožnil, Petr Ježíše zapřel ve chvíli, kdy je souzen veleradou na smrt, všichni utekli a pod křížem zůstal jedině Jan. V téhle situaci je ani nenapadlo jít do světa a hlásat Ježíše Krista zmrtvýchvstalého. Kdyby byl Ježíš definitivně mrtvý, nedávalo by to žádný smysl a neměli by k tomu ani odvahy. Proč taky? Jediná možnost byla, že opravdu vstal z mrtvých, ukazoval se jim a povzbuzoval je a vše jim znovu vysvětlil. Navíc jim dal mimořádnou sílu a osvětlení, když na ně seslal Ducha svatého po svém nanebevstoupení. Tím se naprosto vše změnilo. Z nechápajících a bázlivých venkovanů se stali stateční a přesvědčiví apoštolové, hlasatelé Ježíše Krista zmrtvýchvstalého. Stačí si přečíst několik prvních kapitol ze Skutků apoštolů a bude Vám jasná obrovská proměna, jaká se s nimi stala ve srovnání s tím, co je o nich v evangeliích. Takže zcela jasně: kdyby Ježíš Kristus nevstal z mrtvých, není tu žádná církev a nejsme tu ani my jako křesťané.

Přeji a vyprošuji Vám hodně milostí pro zbytek postní doby, pro Svatý týden i pro Velikonoce. Ať Bůh Třešti a jejímu okolí bohatě žehná.

+ František Radkovský
emeritní biskup plzeňský

VELKOPÁTEČNÍ ZAMYŠLENÍ: BOŽE, PROČ...?!

Na kříži vrcholí Boží láska k celému lidstvu. Byly to naše hříchy, co Ježíše přivedly na kříž. Proto také říká sv. Jan, že Kristus se stal hříchem, že naše hříchy jsou na kříži. Kristova láska na kříži je láska konkrétní, láska až do krajnosti. Je velké nebezpečí vnímat Ježíšovu smrt a utrpení jako něco vzdáleného nám samým.

Všichni jsme účastníky Ježíšovy smrti na kříži, on za nás dává svůj život, on nám dává nový život.

V životě se setkáváme s událostmi a lidé si kladou otázku, proč to Bůh dovolil?

Bože, proč...?! Proč jsi dopustil atentát v Bruselu, kde zemřeli nevinní lidé? Kolikrát už jsme slyšeli nebo řekli tato slova? Kolikrát jsme měli pocit, že nic nemá cenu, že jsme bezmocní vůči zlu či utrpení, že přes veškerou snahu nemůžeme pomoci těm, na kterých nám záleží, že nám nikdo nerozumí... A nemuselo se jednat o velké těžkosti nebo nějaké neštěstí, vždyť někdy stačí křivý pohled, necitlivé slovo, abychom měli pocit, že se všechno hroutí, že o nás nikdo nestojí, ani lidé, ani Bůh...

Bože, proč? I v Bibli se tato otázka nezdá vyskytnout, a mužové a ženy, kteří zakusili velké boží činy ve svém životě, znají chvíle prázdnoty, kdy na ně doléhá tíha života a Božího mlčení, tíha toho, že Bůh, k němuž volají o pomoc, neodpovídá.

Bože, proč? Jak rádi bychom měli odpověď na tuto otázku, jak bychom si mnohokrát přáli, abychom se takto vůbec ptát nemuseli? Místo toho však máme před sebou Ježíše – toho, který učedníkům postupně odhaloval svůj jedinečný vztah k Otci – jak umírá potupnou smrtí zločince na kříži a ve smrtelném zápase volá: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Asi nikdy nepronikneme do tajemství tohoto zvolání, které naznačuje, že v Ježíši Bůh sám vstoupil do hrůzy zkušenosti naprosté beznaděje, opuštěnosti a zbytečnosti všeho.

„Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Bůh neodstranil tuto otázku, budou chvíle, kdy s ní budeme tvrdě konfrontováni a nenajdeme žádnou hotovou odpověď – kromě velikonočního poselství, že kříž a hrob nemají poslední slovo, že ten, který na sebe vzal úděl člověka se vším všudy včetně totální opuštěnosti Bohem i lidmi, nezůstal v moci smrti, že ho Bůh vzkřísil!

V jedné rodině se stala tragická událost, při níž bylo sraženo sedmileté dítě. Zavolali si známého kněze, aby vedl obřad rozloučení. Po obřadu matka dítěte sedala do auta. Najednou se podívala na známého kněze a zeptala se: „*Jiří, ty skutečně věříš ve vzkříšení?*“ „*Ano, věřím.*“ Řekla: „*Děkuji,*“ a posadila se. Její manžel, otec dítěte, povídá: „*Vidíš, a já si pořád myslel, že ta křesťanská víra je jen jakási psychoterapie.*“ Kněz na to: „*Víš, v tuhle chvíli by ti psychoterapie moc nepomohla...*“

Kristova smrt na kříži, o níž rozjímáme, nám připomíná: „*Pamatuj, človče, že jsi prach a v prach se obrátíš.*“ Kristovo vzkříšení, které slavíme o Veliké noc, nás ujišťuje: „*Pamatuj, že nejsi jen prach.*“ A to je pro nás velikou nadějí. Ano, velikonoční události nás naplňují důvěrou, že Bůh, i když nejedná podle našich představ, nemlčí k lidskému proč!

P. Tomáš

HISTORIE KŘÍŽOVÉ CESTY

Křížová cesta z roku 1878 má tradičních 14 zastavení. První bylo u kostela sv. Martina při silnici na Stonařov a další zastavení se nacházejí podél cesty směřující na Šibeniční vrch, kde se ve středověku konaly veřejné popravy /dnes ulice Vozábova/. První zastavení křížové cesty bylo v nedávné době z bezpečnostních důvodů přemístěno na křížovatku ulic Třešňová a Vozábova.

Posvěcení křížové cesty popisuje stručně v Hinkově kronice její autor „pantáta“ Hink, městský radní a komisař, příznivec a obdivovatel Franze Killiana. Kronika je uložena ve Státním okresním archivu v Jihlavě. Je psána těžko čitelným švabachem /lomená německá latinka/, který pro autora této práce rozluštil PhDr. Ivan Žlúva. Zápis kronikáře Hinka zní takto: „Dne 4. července 1878 přišli do Třeště tři páni misionáři konat zde pobožnost, misijní pobožnost trvala 10 dní, nával katolického lidu byl ohromný a ti páni duchovní drželi slavná střídavá kázání a zpovídali a podávali svaté přijímání, ke konci posvětili tu křížovou cestu, co jde od kostela až tak přímo na Šibeniční kopec, a ten kříž, co stojí u dveří u farního kostela, na památku též byl postaven a posvěcen, že zde byli 3 páni misionáři z Prahy, byla to slavnost velká a tisíce lidu z Třeště a okolí přišlo mnoho. Všechen

pořádek udržovali dobrovolní hasičové, ti páni misionáři, potom Kožený rodič z Měřína u Jihlavy, Petr Malý též Moravan, páter Cibulka, oni posvětili kříže růžemi atd. a odjeli ze Třeště dne 16. července 1878. Tu křížovou cestu, to je ramena kříže a obrazy, namaloval zdejší měšťan a majitel domu č.p. 97 a t.d. pan František Killian zaplatil.“

Z Hinkova zápisu se lze domnívat, že obrazy umístěné na jednotlivých křížích křížové cesty namaloval místní malíř Emil Kosa. Ten v té době žil v Třešti.

Vysvěcení křížové cesty a činnost misionářů v Třešti zaznamenal ve farní kronice tehdejší třeštský farář a děkan okresu jihlavského P. František Komárek, o němž je psáno, že „byl lidumil nezapomenutelný“. V kapitole Svatá misie 1878 píše: „Památným rokem pro celou Třeštskou farnost stal se rok tento odbýváním sv. misie kněžními Tovaryšstva Ježíšova, důst. p. Koženým, rodákem měřinským, s nímžto farář již co kaplan měřinský v přátelském stál poměru, pak P. Janem Cibulkou, rodákem z Oustí v Čechách a třetím P. Filipem Malým z Pačlavic u Zdonnek na M. Dva první důstojní pánové dojeli dne 4. července před svátkem sv. apoštolů Cyrila a Metoděje z Prahy, kdež mají residenci při chrámu sv. Štěpána, a třetí z Maria Taferl, kdež

po letní dobu v zpovědnici vypomáhal.

Farář jim jel vstříc do Jihlavy a k 6. hodině večerní je doprovázel k Třešti, kdež ve faře shromážděn byl celý obecní výbor s purkmistrem v čele, kterýž jménem obce p. misionáře uvítal. Když třemi družičkami, a sice dvěma dceruškami panského p. inspektora Dumonta a dceruškou obecního sekretáře p. Karla Náhunka básničkou složenou p. Matějem Kraislelem ouředníkem policejním na penzi v Třešti pozdravení byli, hnul se průvod s praporey cechovými bezčetný do chrámu Páně, kdež je farář místní lidu shromážděnému představil a jim juris dikci udělenou p. biskupem Karlem podáním stal oznámil. Zapěla se „Veni creator Spiritus“ a udělilo se sv. požehnání.

Hned druhým dnem započala sv. misie trojím kázáním denním a trvala 10 dnů s výborným prospěchem, neb na 4000 přijalo sv. svátosti rozdělení byve na jednotlivé stavy. Za kostelem byla nová kazatelna, z kteréž se kázalo zvlášť večer, jelikož množství lidu by se v kostele změstnati nemohlo. Kázání byla uchvacující, jadrná a době časově přiměřená. Proto vábila a posluchače poutala, vzlášť ta k úctě k Nejsvětější svátosti, Panně Marii, k Srdci P. Ježíše.

Denně se zpovídalo od 5 hodin ráno až do 8. hodiny večer, vzlášť byly obležené celý takřka den zpovědnice misionářů. Celkem přijalo asi 3900 sv. svátosti, potěšitelný to úkaz, jak prospěly a s jakým potkaly se užítkem sv. misie. Dne 14. července odpoledne o 3. hodině bylo poučení o křížové cestě, jaká to pobožnost jest a kterak se z užítkem konati má. Byloť toto kázání přípravou ku svěcení křížové cesty nové, kteráž byla vybudována velectěným občanem třeštským p. Františkem Killianem nákladem více 500 zl. a odevzdaná obci třeštské, kteráž se též reversem v archivu uloženém zavázala po všechny časy v dobrém stavu ji udržovati.

Svěcení se dělo slavnostním způsobem u přítomnosti 16 kněží s panem superiorem misie P. Koženým, kterýž dostal plnomocenství od biskupského ordinariatu brněnského, jakož i od provinciála františkánů v Praze s odpustkami plnomocnými obřad tento konati. Ač na kopci poněkud počalo pršet, nevzdálil se nikdo ze zástupu posud v Třešti nevidaného, vše v nejlepším pořádku se vykonalo.

Na zpáteční cestě šlo se do fliálního kostela sv. Kateřiny pro kříž misionářský, kterýž dal zhotoviti vysokorodný p. baron ze Sternbachů

a pozlatil, barvil opět p. Augustin Doležal. Nápis vyřezán jest byl ochotou vdovy Marie Krechlerové z Telecké ulice a její švagrové. Kříž tento nešen jest byl nejmladšími oudy hasičského sboru právě v tom roce založeného opět v průvodu nadzmiňných kněží, cechů s praporey a nesčíslného lidu ku farnímu kostelu, kdež se posvětil. Na to opět měl kázání p. superior misie o významu kříže misionářského a rozloučil se za hlasitého pláče veškerého zástupu.

Toho dne skončila celá pobožnost s „Te Deum laudamus“. Ano, děkoval lid zbožný za veškeré milosti při sv. misií nabyté. Děkoval p. misionářům, děkoval místnímu faráři za to, že sv. misií zařídil.“

Jak již bylo řečeno, křížová cesta má 14 zastavení, 14 kamenných křížů, v jejichž spodní rozšířené části jsou na plechu namalované obrazy zachycující bolestnou cestu Ježíše Krista na Golgotu. Obrazy jsou chráněny sklem. Autorem původních obrazů byl pravděpodobně Emil Kosa, kdo a kde zhotovil kamenné kříže, není známo. Pan Páral, který bydlí ve Vozábově ulici a u jehož domu je jedno zastavení křížové cesty, vlastní jeden starší obraz z křížové cesty malovaný na plechu, který podle jeho svědectví pochází ze 60. let 20. století a jeho autorem byl třeštský malíř a natěrač a amatérský malíř obrazů pan Krechler.

Roku 1991 byla křížová cesta opravena do současné podoby. Práce na opravách kamenných křížů provedl třeštský kamenický mistr pan Zdeněk Viktorin, obrazy nově namaloval pan Jan Florian ze Staré Říše. Ty nahradily poškozené obrazy ze 60. let minulého století. Náklady na opravu křížové cesty zaplatili farníci.

Pokračujeme-li od posledního zastavení křížové cesty vzhůru do kopce, přijdeme ke sv. Trojici, místu, kde je od dávných dob kamenný památník s obrázkem korunování Panny Marie. Zde se každoročně koncem srpna koná bohoslužba za město Třešť a jeho obyvatele.

Od roku 2008 se v blízkosti sv. Trojice nachází mohyla smíření. Je to velká hromada kamení kruhovitého tvaru s kamenným křížem na jejím vrcholu. Kámen sebraný z okolních polí je symbolem zla a hříchů spáchaných lidmi proti Bohu, proti bližním, sobě samému i proti přírodě. Kříž symbolizuje obět Ježíše Krista a jeho nabídku

odpuštění hříchů a smíření s Bohem. Uvnitř mohly je symbolický prázdný hrob, připomínající Kristovo vzkříšení.

Křížová cesta je cestou meditační. Vybí-
zí člověka k zamyšlení nad vlastním životem, jeho
posláním a smyslem. Je připomínkou hesla Me-

mento mori - Pamatuj na smrt! Třeštská farnost
pořádá pobožnost křížové cesty o Květné neděli
v 15 hodin a na Velký pátek v 10 hodin dopoledne.

Mgr. František Bukvaj

KŘÍŽOVÁ CESTA Z TŘEŠTĚ BUDE V ČESKÉ TELEVIZI

V úterý 7. února proběhlo v Třešti úspěšně natáčení křížové cesty na Šibeniční vrch. Diváci budou mít možnost se dozvědět o historii křížové cesty v širších souvislostech a o současnosti, jak farnost koná a prožívá křížovou cestu na Květnou neděli a na Velký pátek. Dokument bude vysílat Česká televize na Květnou neděli 9. 4. 2017 na ČT 2 v odpoledních hodinách.

Možná vás zajímá, jak takové natáčení probíhá? Pokusím se vás krátce nechat nahlédnout do zákulisí, jak jsem to vnímal já.

Již na konci listopadu mi volali z České televize, že mají zájem natočit pořad o křížové cestě na Šibeniční vrch. Po uvážení jsem s tím souhlasil. S obavami a také i se zvědavostí jsem čekal na určené datum. V úterý kolem 9. hodiny přijelo auto s logem Česká televize. Můj tep srdce se poněkud zvýšil a řekl jsem si v duchu: „*Snad se to nějak podaří a dlouho to nebude trvat. Do oběda musíme být přece hotoví a v takové zimě to půjde rychle, to se nebude nikomu chtít mrznout.*“ To, co jsem chtěl říkat, jsem si předem připravil na papír, abych měl jistotu, že se mi nepřetrhne nit, a že to bude smysluplné. Raději jsem si to vytiskl velkými písmeny a učil se to nazpaměť. Uklidňoval jsem se, že to není přece přímý přenos, a když bude nejhůř, dá se to zopakovat, nebo vystříhnout. Byl jsem rád, že to nestálo úplně na mně a že mi v tom pomohl a nenechal mě samotného pan František Bukvaj, který si vzal na starost historii. Chci mu také za to poděkovat. Natáčecí štáb přišel na faru, kde jsme se dozvěděli, jak vše bude probíhat. Přijela paní režisérka Světlana Lazarovová a další její důležití spolupracovníci - kameraman, zvukař, produkční, technik a doprovázející kněz

P. Vladimír Málek. Vše začalo v kostele sv. Martina, odkud jsme se vydali k jednotlivým zastavením, kde byly natáčeny jednotlivé vstupy a zamyšlení. Pořad byl filmován tak, že jdeme na procházku a vyprávíme si o této křížové cestě. Ze začátku musím říct, že to nebylo pro mě vůbec jednoduché odpoutat se od toho, že jsem zabírán kamerou, která snímá úplně všechno, jak se tvářím, jak mluvím, jak jdu apod. Všichni mi radili, ať mluvím, jako bych to někomu říkal a neřval se do kamery, nevsímal si jich. Hned jsem jim říkal: „*To se vám lehce řekne, nevsímat si kamery.*“ Později jsem se uklidnil a odpoutal od toho, že mě někdo sleduje, a šlo to.

Natáčení trvalo celkem 5,5 hodiny s hodinovou přestávkou na oběd. A samotný pořad bude dle slov paní režisérky trvat asi 8-9 minut. Jsem zvědavý, jak se jim to podaří sestříhat. Vše jsme ukončili na faře přátelským posezením u kávy a sušenek a všichni jsme měli dobrý pocit, že se nám to podařilo.

Pro mě osobně to byl nevšední zážitek podílet se na vzniku tohoto dokumentu. Kromě toho jsem se dozvěděl mnoho dalších informací, jak se takový pořad vyrábí, kolik asi stojí taková výroba a kolik ještě dalších lidí se na tom podílí a stráví spoustu času, než pořad uvidíme v televizi. Vzpomněl jsem si, jak to má asi náročné křesťanská televize Noe, ve které pracuje zlomek lidí oproti České televizi, a kromě toho existuje díky dobrodincům, kteří na ni přispívají. Jsem nakonec rád za další takovou zkušenost, která mě obohatila.

P. Tomáš

OBYČEJNÝ MUŽ

– K SV. JOSEFU

Sv. Josef byl Bohem ustanoven manželem Panny Marie a pěstounem Božího Syna Ježíše Krista. Tím se mu dostalo nesmírné důstojnosti a významného postavení v trojici Sv. Rodiny. Jím končí rodokmen Ježíše Krista podle Matouše: ... Josefa, muže Marie, z níž se narodil Ježíš Kristus. Přesto na první pohled vypadal ve společenství tehdejšího izraelského národa jako prostý člověk, řemeslník, jakých byly tisíce. Proto jsem nadepsal článek o něm „Obyčejný muž“.

V evangeliích není jediné zmínky o tom, že by něco řekl, proto bývá nazýván „svět-cem mlčenlivým“. Zato však jednal! V mimořádných událostech svého života jako člověk hluboké víry vždy plnil vůli Boží. Když si nemohl vysvětlit příčinu těhotenství Panny Marie, jako muž spravedlivý ji nechtěl vydat pohaně, a proto se rozhodl tajně se s ní rozejít, na výzvu anděla, aby ji přijal k sobě, neboť Dítě, které počala, je z Ducha Svatého, ihned uvěřil a učinil tak. Po Ježíšově narození, rovněž na andělský pokyn, vzal Dítě i jeho Matku, odešel s nimi do Egypta a zůstal tam, dokud mu nebylo oznámeno, že se může vrátit zpět. Po příchodu do vlasti se zachoval rozvážně: když se dověděl, že v Judsku vládne Archelaos, syn krále Heroda, nechtěl tam jít a usadil se v galilejském Nazaretě.

Dále se o něm nic nepíše, ale jistě vzorně pečoval o svou rodinu v cizině i doma. Spolu s Pannou Marií pak hledal domněle ztraceného dvanáctiletého Ježíše tři dny v Jeruzalémě, až jej našli v chrámě při jeho debatě s učiteli Zákona. Obdivuhodné je sepjetí jeho výsostného postavení s pokorou.

Vypráví o tom tato příhoda:

Jedna žena měla v domě staré schody. Byly to schůdky od podlahy na rovnou střechu, jak to u izraelských domů bývá. Ty její byly seschlé a značně rozviklané, takže se bála, že z nich jednou spadne.

Nějaký čas přemýšlela, koho by požádala o jejich opravu. Tu jednoho dne přišel neznámý tesař, přinesl si materiál i nářadí a s úsměvem pohlédl na ni i na schody. Ona pochopila, oč jde, a odešla za prací venku, aby ho nerušila. Když byl s prací hotov, což poznala podle toho, že je v domě ticho, šla rychle dovnitř, aby mu poděkovala a zaplatila. Strnula v úžasu: místo opravy starých, vyrobil nové! Ohlížela se, volala, ale on už tu nebyl, vzpomněla si, že ho neviděla odcházet, ačkoli stále byla proti vchodu do příbytku. Zkrátka zmizel! S velkou bázní uvažovala o tom, zda to nebyl sv. Josef, o němž věděla, že již dávno není na tomto světě. Musel tedy přijít s nebe!

Tato legenda je pravděpodobně apokryfní, vymyšlená. Ale vystihuje povahu sv. Josefa. Zde na zemi měl jistě více příležitostí ujmout se potřebných lidí. Přišel, pomohl a pak ustoupil do pozadí. Byl mužem Panny Marie a Pěstounem Ježíše Krista. Ale nikdy toho nevyužil pro sebe, nikdy nečekal odměnu ani pochvalu, necítil se povýšený nad ostatní, jen oddaně sloužil. Sv. Josef je mocným strážcem církve, křesťanských společenství, zemí, národů, od r. 1645 je uctíván jako patron našeho národa, snad i proto, že tolik našich věřících (mužů i žen) má jeho jméno, může se k němu obracet každý z nás. Je ochráncem šťastné smrti a pomocníkem dobré modlitby. Z příkladu života sv. Josefa se máme učit věrnosti, odvaze, pohotovosti pro zájmy Boží, smyslu pro poctivou práci - všechno konat „obyčejně“ skromně, s jediným přáním a touhou – aby dílo bylo dobré. A také ochraně všeho, co je nepravěm odsouváno, nebo dokonce ohrožováno, hlavně svaté víry.

P. Jaroslav

Když přijdeme do kostela, považujeme asi většinou za samozřejmé, že je tam čisto. Ovšem ani kostel není bezúdržbový a je potřeba jej uklízet. Co to všechno obnáší? A dělá se taky v kostele velký jarní úklid? Na to jsem se šla zeptat paní Staňkové, která je jednou z žen starajících se o pořádek v kostelech.

Jak je vlastně organizovaný úklid kostela?

Dolní kostel chodíme uklízet každých 14 dní. Jsme dvě party a střídáme se. V naší partě je nás šest a v druhé partě asi také tak. Většinou máme pevné termíny, kdy jdeme uklízet, ale taky se to někdy posune, třeba před Vánoci podle toho, kdy se přivezou stromky. To se pak svoláváme, ale s mobily to není problém.

Jak probíhá běžný úklid a kolik vám to zabere času?

Utíráme prach na lavicích a natíráme je občas emulzí. Začala na nich totiž být plíseň, což teď začne zase víc na jaře. Když už je venku teplo a v kostele je ještě zima, tak se na lavicích sráží vlh-

ko a vzniká tam potom taková hnědočerná plíseň. Proto se lavice ošetřují. Potom se všude vytře, vyluxuje...

Každá děláme něco, máme to rozdělené. Někdo uklízí kolem oltáře a sakristii, někdo luxuje, někdo uklidí záchody a chodbu, zpovědnici, kůr. Většinou nám to zabere asi hodinu a půl, záleží, co se ještě dělá. Například světla umýváme jednou za rok. To si ale vždycky pozveme někoho mladšího, protože už tam z nás ani jedna nevyleze. Naposledy nám pomáhal Pepa Kolbů.

Děláte i nějaký velký úklid?

Před Velikonocemi a Vánocemi ometáme ještě pavučiny u oken, otíráme spodní plechy pod okny a oprašujeme křížovou cestu, tu nesmíme umývat. Otírá se i oltář. No, úplně celý ne, jen kam se dosáhne. To je potřeba vlézt až na oltář, tam se ze žebříku nedá dostat.

Před Vánoci chodíme uklízet obě party společně, protože ještě zdobíme stromečky. To zas potřebujeme někoho, kdo se nebojí výšek, aby nazdobil ten velký strom. A jsme rádi, když nám přijde pomoci nějaký chlap, že se nemusíme vláčet s tím dlouhým žebříkem.

Okna se v kostele pravděpodobně neřeší.

Možná by to taky bylo potřeba, ale tam se nedostaneme. To bychom museli mít asi nějaké lešení. Okna pod kůrem otíráme, ale hodně opatrně. Tam mám strach, aby se nám okna nerozsypala, ty spoje se hodně vydrolují.

A co pavučiny u stropu?

Máme tam hodně dlouhou tyč, která má na konci mop a s tím tam zápasíme, nemůžeme se tam ani pořádně stočit. Tak ometeme, kam dosáhneme. Ale kde jsou ty pavučiny až úplně nahoře u stropu, tak ty jsou pro nás nesundatelné.

Taky perete oltářní plátna?

Ne, to má na starosti zas někdo jiný. Dá

to ale hodně práce. Jednou jsem to dělala, a to se musí naškrábit, vyžehlit a dobře namotat na válec.

Co můžeme pro pořádek v kostele udělat my?

Rohožka je u dveří od toho, aby o ni každý alespoň jednou tu nohu oškrábl. Když se to neudělá, tak pak jsou v zimě v lavicích louže, co tam stojí, nebo vymetáme kopce písku.

Práci vám asi přiděláváme i se svíčkami.

Z koberce to jde našťestí dobře žehličkou. Vezmu si ty papírové kuchyňské utěrky, přes ně to dvakrát přezhluším a ono se to celkem hezky vsaje. Ale pak z lavic se to těžko seškrabuje. Jsem proto ráda, když lidi mají na svíčkách nějaký ten kornoutek.

A pokud by chtěl někdo s úklidem pomoci?

Nejlepší je asi přihlásit se panu faráři.

Paní Zlatuškova mi doplnila, jak se uklízí u sv. Martina:

Uklízí se tam podobně, jako u sv. Kateřiny, taky jsme dvě skupiny a střídáme se. Ale tam se uklízí jen jednou za měsíc. Chtěla bych tímto poprosit, zda by někdo z farníků neměl nápad, jak se nějakým jednoduchým způsobem dostat na pavučiny na stropě. Jinak bychom určitě přivítali, kdyby se našly další ochotné ruce na úklid.

Díky za obětavost i rozhovor

Ludmila Koukalová

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ
MLÁDEŽE **OLMOUC**

15.8. - 20. 8. 2017

Letos v srpnu se bude konat Celostátní setkání mládeže, které probíhá v duchu Světových dní mládeže a koná se v ČR přibližně jednou za 5 let. Bylo by dobré, aby mládežníci přizpůsobili této akci své prázdniny a jeli tam. Bude to pro ně velké povzbuzení ve víře. Prosim vás, rodiče a prarodiče, abyste své mladé v tomto povzbudili a podpořili. Já sám se tam chystám a budu rád, když vytvoříme partu z Třeště. Setkání je určeno pro mladé lidi od 14 do 30 let, kteří chtějí prožít několik dní ve společenství mladých. Program bude velmi pestrý a bohatý, že si v něm může najít každý něco zajímavého: např. setkání s přáteli a poznávání nových lidí, zajímavá témata přednášek, kvalitní přednášející, nevšední slavení mše sv., poutavé katecheze, osobní setkání s biskupy, skvělá hudba, sport, kreativní dílny a další. Bližší informace na <https://olomouc2017.signaly.cz>. Kdo se přihlásí do 31. 5., dostane slevu (cena 950,- Kč, po termínu 1.200,- Kč).

P. Tomáš

KARNEVAL

Dne 12.2. se děti mohly zúčastnit farního karnevalu v Sokolovně, který pro ně připravilo mladší spolčo s otcem Tomášem. Celým programem děti provázela pohádková babička, která jim pověděla, co dělalo sedm trpaslíků, než potkali Sněhurku. Děti si s trpaslíky vyzkoušely jejich den, zatančily si a soutěžily v tombole, kde hlavní cenou byl dort, ale nikdo neodešel s prázdnou. Sešlo se spoustu krásných masek, od princezen, zvířátek, indiánů, mimoňů, až po čaroděje, čarodějky a supermanky.

Děkujeme všem dětem a rodičům, kteří přišli, a také těm, kdo napekli buchty a přispěli tak k příjemnému strávení dne.

Johanka a Gabča Zachovy

POVÁNOČNÍ „DÁREK“

Jestliže máte doma dítě, které neustále něco sbírá, schovává pod postel, nanáší z lesa, přináší ze školy, pak víte, že je velmi těžké těmto malým sběračům čehokoliv vysvětlit, že musíme občas něco vyhodit, občas něco nemůžeme nechat doma, občas je něco třeba vytrýdit ...

Jestliže takové dítě nemáte, jste o mnoho „darů“ ochuzeni. Tak například: přicházíte domů a v zimním období je vchod do dveří vkusně obestaven rampouchy... v jarním čase dítě přichází, vy otevřete dveře a ono stojí před Vámi s plnou náručí klestí (o vsudypřítomném „klacku“, který je součástí každodenního výletu do školy, nemluví), jindy Vás odzbrojí tím, že doslova přitáhne kámen nebývalých rozměrů... Dítě přichází domů hned v pondělí v takovém stavu, že můžete prát a prát do nevidím, protože cestou lezlo s nějakým podobně naladěným kámošem do neprozkoumané díry pro „poklad“, jindy sjíždělo po zadku z kopce, táhlo rampouchy, kamení všeho druhu, klacky, klestí, krabice...

Ještě nedávno jsem si myslela, že mě v tomto směru nemůže nic překvapit. Až do jednoho pěkného lednového dne... Je konec ledna, čtvrtek, chodím domů okolo půl páté. Otvírám dveře, klasika... stojí tu klacek, vejdu dovnitř a ihned můj zrak upoutá dlouhá černá čára, která se táhne celou chodbou až k protějším dveřím na dvůr. Křičím: „Co to je?“ Otvírají se dveře do kuchyně a kdosi mi oznamuje, ať jdu na dvůr a podívám se, co dnes náš sběratel doslova přitáhl... Nestačím valit oči! Něco mi tu nehraje... Co dělá ten vánoční stromeček na dvoře, vždyť ten náš byl ještě včera v obýváku??? Velmi brzy se dozvím, že je to dnešní úlovek z cesty ze školy. Cesta totiž vede mezi paneláky, kde se jeden osamocený a vyhozený stromeček krčil, no to by člověku srdce utrhlo, aby ho u těch popelnic nechal! S argumentem „děda má taky rád les“ nemohu soupeřit... Něco jako „vždyť topíme plynem“ zůstalo zcela nepochopeno... Ač jsem chtěla zvýšit hlas, neudělám to, jen nevěřičně zírám, nechápu, jak to dotáhl domů a pokouším se nesmát... jojo, vášeň pro cokoliv...

O pár dní později... Opět otvírám dveře a na chodbě totožná černá čára. To ne! Sourozenci sběratele vyletí z kuchyně a s výbuchy smíchu mi oznamují: „Mami, přitáhl další!!!“ Tak tentokrát pachatel musí na chodbu a i ten hlas už na něj zvýším, protože mám pocit, že jestli to neudělám, přestěhuje k nám všechny exempláře bývalých vánočních stromků, které cestou potká!!! Nešlo to jinak... slzy.

„Ty nemáš radost???“ ptá se mě milovník stromů. „Já chtěl mít les, všechny si je zasadit...“

Hm, asi ne...

Vše mělo ještě slzavější dohru, když náš nový majitel stromků asi po měsíci zjistil, že tatínek vše přesunul do bioodpadu za plotem. Domněnka, že už uběhl měsíc a on si nevzpomene, se ukázala jako liché... Příběh s vánočními stromky byl důstojně zakončen symbolickým pohřbením jedné smrkové větve, kterou tatínek upustil cestou k bioodpadu... Větvička byla zakopána do hrobu, jenž byl obřadně vykropen svícenou vodou, kterou náš sběratel přechovává ve svém improvizovaném svatostánku od svátku Zjevení Páně, povrch byl ozdoben víčky od zavařovacích sklenic a na ceduli bylo zapsáno, kdy stromeček „zemřel“, kdo byl farářem a zároveň hrobařem...

Tak, co bude dalším úlovkem☺???

- KZ -

MISIJNÍ POZDRAV

Milá třeštská farnosti!

Po třech měsících Vás opět zdravíme z Východního Timoru. Jsme tady již půl roku a pomalu se nám tato země více a více odkrývá. Ještě pořád nás sice mnoho věcí dokáže překvapit, ale začínáme si zvykat na to, že existuje i jiný pohled na svět než ten náš „evropský“ a že tato jiná perspektiva může být velikým obohacením.

Především bychom Vám chtěli moc poděkovat za peníze, které se pro naši misi vybralý na Živém betlému v Třešti. Mohli jsme díky Vám nakoupit učebnice angličtiny pro snaživé studenty a pro malé děti stolní hry a výtvarné potřeby: pastelky, lepidla, nůžky, barevné papíry atd. S těmito dětmi se setkáváme dvakrát týdně v tzv. „bibliotéce“ a vytváříme pro ně program. Jsou nadšené, když mohou něco ručně vyrábět! Ve škole ani doma k tomu většinou nemají prostor a některé z nich se tak s pastelkami či nůžkami setkávají právě jen v bibliotéce. Věříme, že tato práce má velký smysl – děti mohou cvičit jemnou motori-

ku a přemýšlení nad různými úkoly (vybarvování podle čísel, stolní hry, puzzle...). Jejich starším sourozencům právě tyto základní dovednosti někdy chybí a komplikují vzdělávání. Za peníze z finančního obnosu jsme tedy nakoupili již zmíněné pomůcky, část jsme poslali na účet organizace Fidesco, která zajišťuje náklady spojené s naší misí, a část ještě plánujeme použít na nákup věcí do školy a do bibliotéky. Každopádně ale jménem studentů a dětí z Lete-Foho opravdu moc děkujeme.

Uběhlé tři měsíce byly zde v tropech (a zvláště u nás na horách) ve znamení vody. Období dešťů značně ovlivnilo veškerý život. A tak jsme se potýkali s několikadenními výpadky elektřiny, zatékající vodou, všudypřítomnou plísní, propadajícími se silnicemi, silným větrem (který nám dokonce odnesl půl střechy) a s tím, že mnozí studenti kvůli dešti nechodili do školy (všichni dochází do školy pěšky a někteří až 3 hodiny, takže to při dešti prostě vzdali). Na druhou stranu se

celý Timor krásně zazelenal a řeky se naplnily, a tak nemáme problémy s nedostatkem vody, které jsme měli v období sucha. Teď v březnu se počasí zlepšilo; prší každý den jen na pár hodin. Podle dostupných informací by měl déšť ustat na přelomu dubna a května. Období sucha pak má trvat cca do října.

Přejeme Vám pěkné prožití postní doby i Velikonoc, opravdu srdečně Vás zdravíme a těšíme se zase v dalším Věžníku!

Terka a Vašek Nerušilovi

SBÍRÁME POŠTOVNÍ ZNÁMKY NA POMOC MISIÍM

Poštovní známky všech hodnot i druhů, současné i staré, alba i filatelistické sbírky znamenají pro misie významné obohacení. Přitom platí, že čím starší, tím cennější. Sériové známky a zvláštní známky z běžné korespondence zásadně neodlepujte, ale vystříhnete z dopisu s asi 0,5 cm okrajem. Pěkně frankované dopisní obálky a pohlednice nevystřihujte, ale zašlete v celém formátu. Znamky putují poštou v balících nebo přímo odvozem do německého Munsterschwarzachu, kde je v benediktinském klášteře třídí řádová bratřina - dle země, původu, stáří a hodnoty. Dva dny v týdnu přicházejí sběratelé na malé filatelistické burzy a nakupují. Za utržené peníze hradí benediktini potřebné komodity pro misie v Tanzanii, Togu, Peru, Číně, ale třeba v Severní Koreji. Použité i nepoužité pohlednice zasílají benediktini do USA. V New Yorku existuje jeden obchůdek, kde se prodávají jen takové evropské pohledy (od 2 do 50 feníků za kus) a výtěžek slouží opět pro misie.

Co všechno se může přibližně pořídit za tyto známky:

100 známek	1 injekční stříkačka
200 známek	1 kg sušeného mléka
300 známek	oběd pro 10 dětí ve školce
400 známek	školné pro 1 chudé dítě na 1 měsíc
600 známek	1 nové oblečení pro dítě
700 známek	1 nový malý kotel pro školní kuchyni
900 známek	nářadí a nástroje pro chudé řemeslníky

1 000 známek	plat pro dětskou pečovatelku
2 000 známek	vozík pro školku
3 000 známek	oběd pro 100 dětí
4 000 známek	jeden malý školní výlet pro 50 dětí
5 000 známek	1 nové kolo pro učitelku nebo sestru
10 000 známek	nábytek a zařízení pro školku v Mozambiku
100 000 známek	novostavba malé dětské školky v Tanzánii

Znamky můžete přinést na faru nebo do kostela do sakristie. Pak je můžeme společně odeslat paní Ludmile Vránové, pastorační asistentce, na faru do Valašského Meziříčí.

P. Tomáš

SETKÁNÍ REDAKTORŮ FARNÍCH ČASOPISŮ

Rok se s rokem sešel (tentokrát více než rok) a my jsme byli pozváni na brněnské biskupství. Každoroční setkání redaktorů farních časopisů proběhlo v tomto roce tedy 11. února, my jsme rádi přijali pozvání a do Brna vyjeli. Tato setkání bývají velmi příjemná, dobře připravená, často se jich účastní nějaký profesionální pracovník médií, který svou práci představí krátkou přednáškou, jindy jsme proškoleni právníkem, kam až můžeme ve své práci pro farnost zajít ☺, a mnoho dalšího je vždy připraveno (nemohu zapomenout na příjemné pohostění☺).

I tento rok začínalo setkání v katedrále svatých Petra a Pavla, mši svatou tentokrát nesloužil otec biskup Vojtěch, ale generální vikář Jiří Mikulášek, který právě na začátku února slavil životní jubileum, 75. narozeniny. Otec biskup nás ale také přišel pozdravit a poděkoval všem za práci pro farnost i tím, že jsme obdrželi plaketu s písemným poděkováním u příležitosti 240. výročí založení diecéze a knihu o brněnské diecézi.

Následující program se už odehrál mimo katedrálu, přesunuli jsme se a mohlo začít seznamovací kolečko, prezentace časopisů a zpra-

vodajů. Je to vždy trochu napětí, když sledujeme, jestli ten náš Věžník, který jsme na stůl dali k rozebrání, někoho zaujme a vezme si jej... Tento rok jsme byli úspěšní, tam jsme vezli asi 25 různých čísel a zpět nic☺!

Profesionálním hostem ze sféry médií byl letos Patrick Diviš – kreativní producent ČT. Mluvil o situaci v ČT, zhodnotil, že ČT dává v porovnání s rozhlasem víře a křesťanství prostor. Základním pilířem jsou pak nedělní pořady, mezi něž patří např. Křesťanský magazín, Cesty víry, Sváteční slovo, Uchem jehly. Investice do těchto pořadů je obrovská a host o situaci mluvil s velkou vděčností, protože pro zemi, která se v posledních letech prezentuje jako ateistická, je tento stav povzbudivý. Prioritou je dle jeho slov ukazovat víru v Boha jako životní program. Televize pomáhá lidem hledat identitu a vysílání přináší odpovědi i na etické otázky. Jako klíčovou věc pak označil skutečnost, že náboženské pořady nesmí podněcovat k nesnášenlivosti, naopak se mají snažit přiblížit myšlenky jiných náboženství, neupřednostňovat katolické vyznání. Projektem roku 2016 se podle Patricka Diviše stal dokument o P. Toufarovi, což dokazuje i sledovanost tohoto pořadu.

Z dalších plánů pak host nastínil zájem o některé osobnosti, které by se měly na obrazovky dostat, zmiňoval kardinála Berana, Matku Vojtěchu, dále výročí Martina Luthera, přesah a návaznost jeho odkazu na českou reformaci. V letošním roce je v plánu i pořad o Sýrii, aby byla představena jako země s jednou z prvních křesťanských komunit, nejenom země s válečným konfliktem. Oblíbený několikadílný dokumentární seriál se také na obrazovkách objeví, bude o lidech, kteří jsou v ČR cizinci a uchovali si i v našich podmínkách svou víru.

V diskuzi a v závěrečné debatě se zúčastnění ptali na pravidla pro výběr farnosti k televizním přenosům mši svatých, dále také na srov-

nání poměru křesťanského vysílání v okolních zemích. K tomu pan Diviš uvedl, že Slováci sledují českou publicistiku, což je až úsměvné, protože Slováci nás vnímají jako ateisty, avšak pořady jejich televize v takové míře nenabízí. Polské křesťanské vysílání je dle jeho slov dobře financováno, získává finanční prostředky i od církve, Rakousko úzce spolupracuje s německými televizemi a klade důraz na diskuzní pořady, maďarské pořady pan Diviš okomentoval jako formátově odlišné s jistou jazykovou bariérou. Na otázku, kolik lidí se v ČT věnuje křesťanskému vysílání, host uvedl, že asi 8 až 9 stálých pracovníků a desítky spolupracovníků. Křesťanské vysílání ČT stojí ročně asi 12 – 13 milionů korun.

Tuto část programu uzavřela tisková mluvčí biskupství Martina Jandlová poděkováním panu Divišovi za to, že si našel čas a na naše setkání zavítal.

Dalším hostem programu byl P. Pavel Kafka, biskupský delegát pro materiální zajištění diecéze, kterého jsme my, farníci z Třeště, poznali nedávno osobně, protože navštívil naši farnost. O jeho práci a slovech jsme se mohli dočíst už v minulém čísle Věžníku. Bližší informace týkající se fungování fondu PULS budou přístupné v letních měsících.

- KZ -

DĚJINY PRVOTNÍ CÍRKVE

(na pokračování 1/4)

Ježíš Nazaretský

Než se pustím do stručných dějin počátku křesťanství, položím si zdánlivě banální otázku. Žil Ježíš Nazaretský, nebo je jeho život pozdější literární fikcí? Je to fakt, o kterém nikdo z křesťanů nepochybuje, přesto si mnoho lidí v minulosti tuto otázku zcela oprávněně položilo.

Pokud řešíme, jestli někdo žil, tak v ideálním případě najdeme pramen (či více pramenů) z jeho doby, které se o něm zmiňují. To v případě Ježíše nemáme, ale to ještě neznamená, že by neexistoval a jeho život je jen pozdější legenda. Existují totiž nepřímé prameny a to z doby, kdy už sice uplynulo mnoho let, co Ježíš visel na kříži, ale přesto ne tolik, aby ještě nežil žádný pamětník. Autor, který by si někoho domyslel, by se před svými současníky – pamětníky znemožnil, rychle by se podvod odhalil a měli bychom o tom záznamy především od nekřesťanských autorů.

Mezi autory, kteří se v dochovaných pramenech zmiňují o Ježíši či křesťanství, patří velcí historici starověku: Joseph Flavius (37/38 – 100), Tacitus (55 – 115/120), Plinius mladší (61 – 113), Suetonius (75 – 130/140). Samozřejmě každého napadne jako hlavní zdroj bible. Je třeba říci,

že bible je především náboženská kniha a ne historická kronika, za kterou ji někteří zaměňují. Přesto pasáže v Novém zákoně ve Skutcích apoštolů můžeme zcela legálně použít na rozdíl od pasáží o dobývání Jericha a popisu pádu jejich hradeb. A i já je použiji.

Doba apoštolská

Je charakteristická tím, že ústřední roli v otázkách víry mají apoštolové a křesťané očekávají brzký druhý příchod Krista, obnovení všech věcí. Končí smrtí posledních apoštolů kolem roku 100.

O počátcích židokřesťanské církevní obce se dočteme v prvních sedmi kapitolách Skutků, něco málo u Josepha Flavia a pak u židokřesťanského autora Hegešippose z druhého století, který vylíčil působení a smrt jeruzalémského biskupa Jakuba mladšího (62/63). V následujícím období přichází bouřlivá doba v židovském národě. Po počátečním úspěchu povstání Židů proti Římu přichází šedesátitisícová armáda Vespasiána (pozdější císař 69 - 79) a ta zavelela k obratu. Dobývá Galileu a zahájila obléhání Jeruzaléma. Než bylo město obleženo, opouští ho židokřesťané, kteří ne-

chtějí proti státní moci bojovat. Přesouvají se do Pelly (Zajordání). Následně je město obleženo a r. 70 n. l. zbořeno včetně chrámu. Což mělo fatální následky pro židovský národ, ale i vážné důsledky pro křesťany, jak vysvětlím později. Židokřesťané v první generaci navštěvovali chrám v Jeruzalémě, ale už se neúčastnili oficiálních obětí.

Druhou významnou skupinou v prvním století mezi křesťany byli pohanokřesťané. Křesťanství se rychle začalo šířit i mimo židovský národ mezi Orientalce (komorník etiopské královny), Římany (Cornelius a jeho rodina) a hlavně mezi Řeky - především v Antiochii, kde zejména střední třída přijímá Krista a je k nim vyslán Barnabáš. V tomto „hlavním“ městě východní říše zároveň křesťané dostávají svůj název.

Po obrácení sv. Pavel na krátko navštívil Jeruzalém, odkud odešel na 4 roky do Tarsu, než ho Barnabáš povolal do Antiochie. Odtud vykonal svoji první apoštolskou cestu po dnešním jižním Turecku a Kypru. Nové obce se staly charakteristické tím, že převahu v nich měli pohanokřesťané. Což zakrátko vedlo k známému střetu o obřízku a staré zvyky. Tento spor vyřešil Apoštolský sněm, kde se prosadil Pavlův názor. Pavel má ještě jednu velmi podstatnou zásluhu na křesťanství. A to, že zlomil nacionální pouta a udělal z církve židovské univerzální církev.

Po smrti svatého Pavla hrozilo, že se židokřesťané vrátí v něčem k zákonu Mojžíše, ale zánik chrámu a rozptýlení Židů po válce vedlo k definitivnímu odvrácení se židokřesťanů od starých zvyků. Jen malé skupiny se odvracejí od hlavního proudu a uzavírají se do sekt, často jsou heretické, když jsou proti učení sv. Pavla nebo proti božství Krista.

Dalším pramenem jsou apokryfní texty, bohužel texty jsou dochované v drtivé většině až z pozdější doby. Určitě jsou založeny na historickém základu (o pobytu apoštola na daném místě), ale často jsou texty vkládané do úst apoštolů později, aby podpořily názory pisatelů.

Křesťanství je jednoznačně nejvíce rozšířené na východě Římské říše. V Římě se křesťané vyskytují už za císaře Claudia (41 – 54), kdy jsou z Říma vyhoštěni Židé (49/50) a jsou mezi nimi i křesťané Aquila a Priscilla. V křesťanské obci v Římě měli převahu židokřesťané.

Po Jakobovi menším (63/64) se vede-

ní jeruzalémské obce ujal Simeon Jeruzalémský, který do svých sto dvaceti let vedl místní církevní obec a zemřel v roce 107 mučednickou smrtí ukřižováním. Pro Jeruzalém byl zásadní rok 135, kdy Židé opět povstali vedeni Bar Kochbou a drtivě prohráli.

Známe i některé blízké spolupracovníky apoštolů, zejména sv. Petra a Pavla. Jan Marek – doprovázel Pavla na Krym, poté Barnabáše a nakonec svatého Petra. Je autorem evangelia. Dalším spolupracovníkem Petra byl Silvan. Pavel spolupracoval s Timotheem, Titem a Lukášem, který Pavla doprovázel na druhé cestě a byl u jeho věznění v Římě. Je autorem evangelia a Skutků apoštolů. Velmi plodným autorem a v mnohém zásadní byl apoštol Jan. Je mu připisováno poslední evangelium, 3 listy a Apokalypsa. Tady je třeba zmínit, že nepanuje shoda, že tyto texty napsal jeden člověk, obdobně je to i u listů sv. Pavla. Každopádně Jan dovršuje vývoj křesťanství, když v úvodní kapitole jasně říká, že spása není jen pro Židy, ale pro celý svět.

Jak už jsem napsal na úvod kapitoly, tak doba apoštolská byla eschatologická. Což mělo vliv, jak na finanční dary církvi, kdy někteří darovali celý svůj majetek, tak pro nás neblaze i na nevytváření písemných pramenů. Nebylo třeba moc psát to, co lidé prožívali, protože předpokládali, že jsou poslední generace před druhým příchodem Krista.

Doba apoštolský otců

Po době apoštolské následuje v křesťanství poapoštolská doba, která pokračuje až do našeho věku a protože je to mnoho staletí, rozdělujeme ji na několik etap. První je nazvána doba apoštolských otců. Je poměrně krátká, trvá jednu generaci a vyznačuje se tím, že v ní končí brzké očekávání druhého příchodu Krista a zároveň žije z odkazu apoštolů. Autoři děl jasně zdůrazňují, že nemají moc něco nařizovat, jako to měli apoštolové, a jsou pod nimi. Název apoštolský otec je moderní pojmenování pro představené církve v druhé generaci, po kterých dnes máme nějaký písemný pramen.

Jednou z velkých osobností byl svatý Klement, čtvrtý biskup římský, který napsal list do Korintu v Řecku, kde je proti sesazování představených, pokud je apoštolové nebo jejich nástupci

povolali do úřadu se souhlasem obce. Dále se zmiňuje o mučednické smrti svatých Petra a Pavla a píše pro nás velmi cenné informaci o církevních úřadech jeho doby.

Dalším apoštolským otcem je svatý biskup Ignác z Antiochie, který byl ke konci života zajat za císaře Trajána. Během cesty do Říma napsal sedm listů (např. svatému Polykarpovi ze Smyrny). V Římě zemřel krutou smrtí, když byl předhozen dravé zvěři.

Svatý Polykarp (69 – 155) byl biskup ve Smyrně (dnešní Izmir v Turecku) a podle jeho žáka Ireneje se setkal s apoštolý, dále byl v Římě, kde se nedohodnul s papežem Anicetem (155 – 166) o dni slavení Velikonoc.

Šlo o to, jestli slavit Velikonoce 14. nisanu jako Židé (bez ohledu na den), jak bylo zvykem v obcích na východě, nebo slavit zmrtvýchvstání v neděli po 14. nisanu, jak to bylo běžné v Římě. Tento zásadní spor nevyřešili, přátelsky se rozešli a rozdílnost zůstala v obcích do 4. století, kdy se ostatní obce přizpůsobili římské církvi.

Zemřel mučednickou smrtí na hranici, když pár minut před zatčením psal poslední text, kde se zmiňuje, že nepřátele, kteří chtějí jeho hlavu, už slyší přicházet. Přesto se dožil vysokého věku, když před komisí řekl, že Kristu slouží už 86 let a odmítl obětovat modlám. Na biskupský stolec byl nejspíš jmenován svatým Janem, s kterým se

velmi dobře znal. Moderní textová kritika písma se nedokáže shodnout, že poslední evangelium, Apokalypsa a listy Janovy sepsal jeden autor, a tak velkým kandidátem, kdo by mohl sepsat část textů, je právě svatý Polykarp. S jeho smrtí roku 155 umírá nám poslední známý člověk, který se setkal s apoštolý.

Dalšími písemnými památkami je list Barabášův proti židovství. Pastýř Hermův, ve kterém je nejspíš bratr papeže Pia I. (140 – 154) znepokojen nad laxností některých křesťanů.

V této době se v církvi ještě tolik neřeší svátosti, jako v době následující. Přesto svátosti už mají některé ceremonie, například před křtem měl být půst jak pro křtěnce, tak i pro křtitele, ovšem doporučoval se pro celou obec. Velký problém s prvním pronásledováním byl, jak se zachovat k věřícím, kteří zapřeli Krista. Jedním z prostředků pokání byla ceněná almužna. Eucharistie byla pouze v neděli, ale jen pro věřící, kteří neměli spory. Stále se řeší poměr k židovstvu a objevuje se myšlenka, že zaslíbení přešlo na křesťany.

* Poznámka: Pro větší přehlednost u císařů a později u papežů uvádím jenom roky, kdy vládli, u ostatních osob, pokud je u nich zmíněn letopočet, tak kdy žili.

Josef Kolba

ZPRÁVY Z FARNÍ RADY ZE DNE 7.12. 2016

- Je třeba poprosit farníky o vyšší příspěvky do sbírky, aby se mohl zaplatit příspěvek do diecézního fondu Puls – 72.800,- Kč a také, aby zbylo i na režii a investice ve farnosti.
- Farní rada se měla vyjádřit, zda jako farnost budeme žádat o vydání dvou rybníků a pozemků kolem, které nestihl stát v dané lhůtě vydat a které jsou ve vlastnictví státu. Rozhodnutí: Budeme žádat.
- Kostel a fara jsou pojištěny u Generali pojišťovny za 16 tisíc Kč ročně. Zkusíme nemovitosti přepojit u jiné pojišťovny, zda by to nebylo výhodnější a levnější. Oslovíme Zdeňka Havlíčka.
- Havarijní stav zdi u kostnice (sousedí s Divišovými). Projekt zpracoval Jan Mikeš a předáno sta-

vebnímu technikovi v děkanství Ing. Rosovi, aby jednal s památkáři a sháněl dotaci.

• Plynová přípojka na kaplanku nešla zrealizovat z důvodu nečekaně nízko položené kanalizace v silnici Fritzoava. Přípojka by musela být podkopána pod kanalizací, což není technicky možné. Plyn je možné dovést jediňe od fary. Výhledově je v plánu jednání s plynárnami o možnostech. V jarních měsících bude zeď omítnuta.

- Na kaplance se opraví nutné věci.
- Nabídka z biskupství o zaměření krovů staveb. Jedná se o dotovanou akci. Využijeme nabídky.
- Kněžské hroby jsou opravené. Cena opravy 3.500,- Kč.

Za farní radu P. Tomáš

VELIKONOCE VE FARNOSTECH TŘEŠŤ, RŮŽENÁ, KOSTELEC

KALENDÁŘ

13.4. Zelený čtvrtek

Třešť - sv. Martin

18:00 - mše sv. na památku Poslední večeře Páně s obřadem umývání nohou
- po mši sv. společná adorace
- kostel otevřen do 21:30 hodin

Růžená

17:00 mše sv. na památku Poslední večeře Páně

14.4. Velký pátek

Třešť - sv. Martin

09:00 společná modlitba v Getsemanské zahradě, korunka k Božímu milosrdenství
10:00 křížová cesta na Křížovou horu (začátek v kostele sv. Martina)
15:00 velkopáteční obřady

Růžená

17:00 velkopáteční obřady

15.4. Bílá sobota

Třešť - sv. Martin

08:00 společná modlitba u Božího hrobu, korunka k Božímu milosrdenství
08:30-18:00 tichá modlitba u Božího hrobu
20:00 Velikonoční vigilie Zmrtvýchvstání Páně, agapé

Růžená

09:00-12:00 tichá modlitba u Božího hrobu
19:30 Velikonoční vigilie Zmrtvýchvstání Páně

16.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

09:00 mše svatá Třešť (u sv. Martina)
18:00 mše svatá Třešť (u sv. Kateřiny)
10:00 mše svatá Růžená
11:00 mše svatá Kostelec

Přineste si k požehnání velikonoční pokrmy.

17.4. Pondělí velikonoční

08:00 mše svatá Třešť (u sv. Martina)
10:00 mše svatá Růžená

5. a 7.4. 15-18 velikonoční svátost smíření v Třešti
6.4. 17-18 velikonoční svátost smíření v Růženě
8.4. diecézní setkání mládeže s biskupem v Brně
9.4. 15:00 křížová cesta na Křížový vrch a žehnění polím a zahradám
13.4. 09-12 velikonoční dílny v konírně
26.4. 19:00 setkání s rodiči dětí před sv. přijímáním
30.4. 10:00 poutní mše sv. v kostele sv. Kateřiny v Třešti - hlavní celebrant P. David Ambrož, spirituál na Biskupském gymnáziu v Brně
1.5. farní pouť do Koclírova a prohlídka Litomyšle
6.5. diecézní setkání ministrantů v Olomouci
7.5. společné udělování svátosti nemocných při mši sv.
13.5. Hodice - mše sv. v kulturním domě
14.5. 11:30 Dvorce - poutní mše sv.
14.5. 15:00 setkání členů živého růžence
20.5. 09:00 svátost smíření pro prvokomunikanty a jejich rodiče a kmotry
21.5. 09:30 slavnost prvního svatého přijímání
26.5. program pro děti z MŠ a ZŠ v kostele sv. Kateřiny
28.5. 10:00 farní pouť do Kostelního Vydří - autobusem, autem, pěšky, na kole
3.6. 10:00 kněžské svěcení jáhna Vladimíra Hubalovského v Jihlavě u Matky Boží
4.6. Slavnost Seslání Ducha sv. - obnova biřmovacích závazků
9.6. Noc kostelů
11.6. poutní mše sv. v Třešticích
18.6. Slavnost Těla a Krve Páně
08:00 Třešť - mše sv. a eucharistický průvod
11:00 Kostelec - poutní mše sv.
18:00 Třešť - mše sv.
23.6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
17:30 adorace
18:00 mše sv.
25.6. Brno - Staré Brno
11:00 mše sv. k výročí 15 let kněžství
30.6. 18:00 mše sv. na zakončení školního roku a táborák

NAŠLA SE FARNÍ KRONIKA

Objevila se kronika, která popisuje události v třeštské farnosti od roku 1864 do roku 1950. Je to skvost a objev roku. Před natáčením pořadu o křížové cestě jsme zde našli mnoho zajímavých informací nejen o životě farnosti, ale i to, co se dělo ve světové církvi. Velmi důležitým údajem pro farnost je zjištění data konsekrace farního kostela sv. Martina. Bylo to 29. května 1949 brněnským biskupem Karlem Skoupým. Pokud se nám to podaří, rádi bychom kroniku nafotili, aby byla možnost si ji prohlédnout v digitální formě, a tak budete seznámeni s jejím obsahem. Je psána v latině, švabachem a v češtině.

P. Tomáš

PROSBA O MODLITBU

Letos ke sv. přijímání přistoupí tyto děti: Štěpán Dolský, František Novák, Anna Polednová, Markéta Kodysová, Tomáš Gregor, Marek Novák, Iveta Zahradníková.

Prosím Vás, abyste je zahrnuli do svých modliteb.

Na vstup do katechumenátu a na přijetí křtu se připravují: Markéta Němcová a Miloš Lang. Doprovázejme je svou modlitbou.

P. Tomáš

PROSBA O POMOC

Sháníme dobrovolníka, který by pomohl na faře se sekáním trávy. V letních měsících se seče tráva jednou za dva až tři týdny. Jestliže jste ochotni pomoci, hlase se, prosím, u pana faráře.

PODĚKOVÁNÍ

Chtěl bych jménem celé farnosti poděkovat těm, kteří se podílí na tom, že naše kostely jsou uklizené a čisté. Ne v každé farnosti je tolik lidí, kteří jsou ochotni se toho ujmout. A také ne-

lze zapomenout na ty, kteří mají na starosti prání kostelního prádla. Vaší služby si vážíme a jsme vám za to vděční!

P. Tomáš

INFORMACE

Fotky z dětského karnevalu, který se konal v neděli 12. 2. 2017 v Třešti, můžete najít na farních stránkách www.tre-fa.cz.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Pokud byste věděli o někom, kdo dříve chodil do kostela, teď ze zdravotních důvodů nemůže a rád by uvítal návštěvu kněze, prosím, přijďte mi to říci a nahlaste mi jméno, adresu a kontakt. Rád ho navštívím.

P. Tomáš

VÝSLEDKY TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY 2017 V TŘEŠTI A OKOLÍ

Panenská Rozsíčka	7 531 Kč
Hodice	14 765 Kč
Čenkov	4 515 Kč
Růžená	17 935 Kč
Třešnice	7 910 Kč
Lovětín	10 120 Kč
Jezdovice	3 765 Kč
Salavice	3 887 Kč
Buková	2 272 Kč
Třešť	83 457 Kč

Charita Jihlava děkuje všem, kteří finančně přispěli do Tříkrálové sbírky.

P. Tomáš

JUBILEJNÍ ROK FATIMY

PODMÍNKY K ZÍSKÁNÍ PLNOMOCNÝCH ODPUSTKŮ

Pro důstojné prožití oslav stého výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě, z rozhodnutí papeže Františka, jsou věřící obdarováni plnomocnými odpustky v jubilejním roce od 27. listopadu 2016 až do 26. listopadu 2017.

Plnomocné odpustky jubilea se udělují:

a) věřícím, kteří vykonají pouť do Fatimy a s úctou se zúčastní některé z oslav nebo modliteb ke cti Panny Marie, pomodlí se Otče náš, Vyznání víry (Credo) a budou vzývat Pannu Marii Fatimskou;

b) věřícím, kteří se zbožností uctí sochu Panny Marie Fatimské, která je slavnostně vystavena k veřejné úctě v jakémkoliv chrámu, oratoři či na vhodném místě, ve výroční dny zjevení (13. den v měsíci od května do října 2017) a s úctou se zúčastní oslavy nebo modlitby ke cti Panny Marie, pomodlí se Otče náš, Vyznání víry (Credo) a budou vzývat Pannu Marii Fatimskou;

c) věřícím, kteří vzhledem ke svému věku, nemoci nebo z jiného vážného důvodu nemohou cestovat, činí pokání ze všech svých hříchů s pevným předsevzetím splnit, jakmile jim to bude možné, tři obvyklé podmínky (svátost smíření, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce) a před soškou Panny Marie Fatimské ve výročních dnech zjevení (13. den v měsíci od května do října 2017) se duchovně spojí s oslavami jubilea, přičemž s důvěrou odevzdají svoje modlitby a bolesti nebo oběti svého života skrze Pannu Marii Milosrdnému Bohu.

K získání plnomocných odpustků je třeba, aby věřící, kteří konají pravé pokání, splnili obvyklé podmínky: svátost smíření, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce.

Podle World Apostolate of Fatima

JUBILEUM FATIMY

100 let od zjevení Panny Marie ve Fatimě 1917 - 2017

Farní pout'

1.5. 2017 Koclířov

Fatimský apoštolát během svého působení vybudoval v Koclířově u Svitav poutní místo - Českomoravskou Fatimu. Toto místo je zároveň Národní centrum Fatimského apoštolátu pro celou ČR.

Zjevení v portugalské Fatimě začalo v roce 1916 trojím zjevením anděla desetileté Lucii Santosové, devítiletému Františkovi a sedmileté Jacintě Martovům. Po této duchovní přípravě docházelo každý měsíc od 13. května do 13. října 1917 ke zjevením Panny Marie. Tento cyklus 6 zjevení byl ukončen slunečním zárazkem. I když dětem zpočátku nikdo nevěřil a zažily krušné chvíle a výslechy, díky ochraně Panny Marie byly všechny komplikace a pomluvy překonány a tato mariánská zjevení po důkladném teologickém šetření byla uznána Církví jako pravá dne 13. 10. 1930.

7:30 - odjezd z autobusového nádraží v Třešti

Program:

- Prohlídka poutního místa s výkladem
- Mše sv. a májová pobožnost
- Litomyšl – prohlídka města

Cena (doprava, prohlídka): 250 Kč

V lese Sherwood rádi zbojník,
který bohatým bere a chudým dává.

Odvážlivci z 2. stupně ZŠ
přidejte se 16. - 26. 7. 2017.

Hlavní zbojnice Karolína Janáková a členové její družiny
Adam, Eliška, Johanka, Kája, Kiki, Lucka, Lukáš, Pavka, Petr, Šárka, Vojta

cena
1700Kč, další sourozenec 1500Kč
1800Kč při zaplacení po 31. 5. 2017

tel. 773 039 883
kajkyno@seznam.cz
příhládky na <http://tabor.tre-fa.cz>

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST TŘEŠŤ A SALESIÁNSKÝ KLUB MLÁDEŽE TELČ

zve

děti 1. stupně základní školy na

LETNÍ TÁBOR

Kdy: 16. – 26. července 2017

Kde: Bývalá rekreační chata u Opatova (u Dlouhé Brtnice)

Cena: Při zaplacení do 31. 5. 2017 je cena 1800,- + každý další sourozenec 1600,-
Při zaplacení po 31. 5. 2017 bude jednotná cena 1900,-

Informace a přihlášky: Václav Havlík
tel.: 776 889 589, czvasilicz@gmail.com

Přihlášky jsou k dispozici na farním webu: <http://www.tre-fa.cz/>

Přihlášky odevzdávejte Václavovi Havlíkovi do 15.5. 2017

